

SPORTO SAVANORIŲ VADYBININKŲ KVALIFIKACIJOS KĖLIMAS | UVMIS

Politikos apžvalga (politikos rekomendacijos)

LIETUVIŲ KALBA

Projekto „Sporto savanorių vadybininkų kvalifikacijos kėlimas“ (UVMIS) tikslas – parengti sporto savanorių vadybos kvalifikacijos standartą ir aukštojo mokslo lygmens studijų programą, taip sukuriant prielaidas galimiems sporto savanorystės vadybos Europoje pokyčiams. Sukurta programa padės nuosekliai spręsti sporto savanorystės iššūkius unifikuojant specialistų kompetencijas ir gebėjimus bei numatant kryptingas tobulinimo priemones ir veiklos gaires.

Projektui vadovauja Erasmus universiteto Roterdamo vadybos mokykla ir dalyvauja kiti partneriai: Europos savanoriškos veiklos centras, Olandijos ledo ritulio asociacija, ENGSO, NR Sports Volunteering Solutions, IGNITX, Prancūzijos sporto ir laisvalaikio profesijų federacija, CSV Trentino ir Vytauto Didžiojo universitetas.

UVMIS POLITIKOS APŽVALGA

Apie UVMIS projektą

„Sporto savanorių vadybininkų kvalifikacijos kėlimas“ (UVMIS) yra Erasmus+ projektas, kuriuo siekiama pagerinti savanorių vadybos kokybę ir pripažinimą, sukuriant pažangias mokymo ir mokymosi priemones, pritaikytas praktinės veiklos patirties turintiems sporto srities specialistams.

Pagrindinių sąvokų apibrėžtys

Profesionalizavimas

Tai procesas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad savanorių vadybos funkcijas atliekantys asmenys turėtų galimybę įgyti atitinkamų žinių, įgūdžių, paramos ir pripažinimo, siekiant plėtoti sporto savanorių vadybos praktikos standartus ir sporto savanorių vadybą vykdančių asmenų kompetencijas.

Pripažinimas

Tai sporto savanorių vadybininkų vaidmens svarbos pripažinimas ir jų indėlio, kompetencijos, atsakomybės bei poveikio bendruomenėms įvertinimas, pasitelkiant formalias kvalifikacijas, sertifikatus, karjeros galimybes, apdovanojimus, statusą organizacijoje, kolegų ar visuomenės pripažinimą.

1. UVMIS projekto partneriai pažymi, kad:

Remiantis UVMIS pažangiosios praktikos ataskaita apie sporto savanorių vadybą, išskiriami šie aspektai:

1.1. Savanorių vaidmuo ir svarba Europos sporte

- 1.1.1. Europos sporto sektoriaus veikla grindžiama savanorių įtraukimu ir dalyvavimu. Savanoriška veikla sporto srityje yra didžiausia nevyriausybinės veiklos organizavimo forma Europoje.
- 1.1.2. Solidarumas yra vienas svarbiausių savanoriškos veiklos sporto srityje motyvų, telkiantis savanorius ir padedantis siekti bendrų tikslų.

1.2. Sporto savanorių vadybininkų rengimas Europoje: dabartinė padėtis ir regioniniai skirtumai

- 1.2.1. Europoje trūksta struktūruotos sporto savanorių vadybininkų rengimo sistemos. Dalis esamų mokymų yra trumpalaikiai, neformalūs, orientuoti į konkrečius projektus ar renginius arba integruoti į platesnes sporto vadybos studijų programas, kuriose sporto savanorių vadybai skiriama nedaug dėmesio.
- 1.2.2. Sporto savanorių vadybininkų rengimas Europoje labai skiriasi. Kai kuriose Šiaurės ir Vakarų Europos šalyse (pavyzdžiui, Danijoje ir Belgijoje) veikia palyginti pažangios rengimo sistemos, o Rytų ir Pietų Europos šalyse mokymas dažniausiai yra neformalus ir grindžiamas projektine veikla.
- 1.2.3. Identifikuotus sporto vadybininkų rengimo skirtumus lemia Europos šalių gerovės modeliai, viešojo finansavimo sistemos, savanoriškos veiklos kultūra, teisinis reguliavimas ir sporto vadybos tradicijos.
- 1.2.4. Savanoriškos veiklos sporte mastas bei intensyvumas Europos šalyse taip pat skiriasi. Tai daro įtaką sporto savanorių vadybininkų rengimo poreikiui ir institucijų bei organizacijų gebėjimui teikti tokio pobūdžio mokymus.
- 1.2.5. Šiuo metu nė viena Europos šalis nesiūlo išsamių ilgalaikių mokymo ar studijų programų, skirtų tik sporto savanorių vadybininkų rengimui. Reikalingos kompetencijos dažniausiai ugdomos platesnėse sporto vadybos studijų programose arba trumpalaikiuose mokymuose.
- 1.2.6. Sporto savanorių vadybininkų rengimas daugiausiai grindžiamas neformaliojo mokymu ir projektinio pobūdžio mokymo programomis, todėl specialistų rengimui stinga nuoseklumo ir tęstinumo.
- 1.2.7. Išteklių sporto savanorių vadybininkų rengimui trūksta visoje Europoje, todėl mokymo programos dažnai priklauso nuo trumpalaikio projektinio finansavimo. Toks finansavimo modelis lemia nestabilumą ir riboja mokymo programų plėtrą.

1.3. Sporto savanorių vadybininkų profesionalizavimo spragos

- 1.3.1. Visoje Europoje vis dar trūksta nuoseklios sporto savanorių vadybininkų profesionalizavimo sistemos ir oficialaus šios veiklos pripažinimo.
- 1.3.2. Formalaus mokymo ir sertifikavimo galimybių stoka riboja sporto savanorių vadybos srityje dirbančių ar siekiančių dirbti asmenų profesinį pripažinimą ir karjeros galimybes.

1.4. Technologijų teikiamos galimybės

- 1.4.1. Technologijomis papildytas mokymasis gali reikšmingai prisidėti prie sporto savanorių vadybininkų rengimo, didinti jo prieinamumą ir skatinti dalijimąsi žiniomis. Vis dėlto, toks mokymasis neturėtų būti laikomas universaliu ar geriausiu esamų problemų sprendimu, nes sporto savanorių vadybos kompetencijoms ugdyti dažnai būtinas praktika grindžiamas, interaktyvus ir konkrečiam kontekstui pritaikytas mokymasis.

1.5. Europos Sąjungos (ES) vertybių taikymas sporto savanoriškoje veikloje

- 1.5.1. Šešios pagrindinės ES vertybės - pagarba žmogaus orumui, laisvė, demokratija, lygybė, teisinė valstybė ir pagarba žmogaus teisėms - sudaro pagrindą tiek ES veiklai, tiek sporto savanoriškos veiklos praktikai.
- 1.5.2. ES vertybių pažeidimai sporto srityje gali pasireikšti diskriminacija, skaidrumo stoka, socialine atskirtimi, privatumo ar žmogaus orumo pažeidimais.
- 1.5.3. ES vertybių taikymas sporto savanorių vadyboje stiprina savanorių solidarumą ir motyvaciją.

1.6. Sporto savanorių vadybos modeliai ir praktikos

- 1.6.1. Sporto srityje taikomi du pagrindiniai savanorių vadybos modeliai: narių valdymo (NV) ir programų valdymo (PV). Kiekvienas iš jų pasižymi savitais iššūkiais ir galimybėmis.
- 1.6.2. Sporto srityje savanoriai dažnai pritraukiami neformaliais būdais, pasitelkiant asmeninius ryšius. Dėl to gali būti ribojama savanorių pritraukimo aprėptis ir įvairovė.
- 1.6.3. Veiksminga savanorių vadyba yra būtina sporto renginių sėkmei ir ilgalaikiam poveikiui. Ji turėtų būti grindžiama strateginiu planavimu, apimančiu visą savanorių dalyvavimo ciklą - nuo savanorių pritraukimo iki jų palaikymo ir įsitraukimo pasibaigus renginiui ar varžyboms.
- 1.6.4. Planuojant savanoriškos veiklos programas nepakankamai atsižvelgiama į jų ilgalaikį poveikį, todėl, pasibaigus renginiui, nukenčia veiklos tęstinumas ir sumažėja nauda bendruomenei.

1.7. Pripažinimas ir išlaikymas

- 1.7.1. Savanorių indėlio pripažinimas ir tinkamas jo įvertinimas yra vienas svarbiausių veiksnių, padedančių išlaikyti savanorius sporto sektoriaus veiklose ir skatinti jų ilgalaikį įsitraukimą.

2. UVMIS projekto partneriai identifikuoja šias sritis:

2.1. Sporto savanorių vadybininkų profesionalizavimas

- 2.1.1. Sporto savanorių vadybininkų profesionalizavimas neturėtų būti suprantamas vien kaip mokymas ar veiklos sertifikavimas. Siekiant stiprinti savanorių vadybą, svarbios ne tik mokymosi galimybės, bet ir organizacinės sistemos, aiškiai apibrėžti vaidmenys, sprendimų priėmimo įgaliojimai, etikos standartai, veiklos priežiūra, pakankami ištekliai ir institucinis pripažinimas sporto organizacijose.
- 2.1.2. Siekiant pasirengti būsimiems sporto savanorių vadybos iššūkiams, būtina rengti daugiau gerai pasirengusių ir kvalifikuotų sporto savanorių vadybininkų. Jie turėtų gebėti veikti strategiškai, atsakingai ir laikydamiesi etikos principų.
- 2.1.3. Sporto savanorių vadybininkams reikalingos teorinės žinios ir praktinės kompetencijos, apimančios strateginį sprendimų priėmimą, pokyčių valdymą ir gebėjimą derinti profesines ribas su savanorių įsitraukimu.
- 2.1.4. Europos lygmeniu galima kurti standartizuotas mokymo sistemas ir kompetencijų plėtojimo modelius. Jie galėtų stiprinti sporto savanorių vadybininkų judumą tarp valstybių narių ir regionų.

2.2. Visapusiškas mokymas ir tobulinimas

- 2.2.1. Visapusiškas mokymas ir kompetencijų ugdymas (apimantis įvadinį, konkrečiam vaidmeniui pritaikytą ir įtraukų mokymą) yra būtini siekiant, kad sporto savanorių vadybininkai galėtų tinkamai parengti savanorius jiems priskirtoms funkcijoms atlikti ir stiprinti jų priklausymo bendruomenei jausmą.
- 2.2.2. Sporto savanorių vadybininkai turėtų gebėti visapusiškai vertinti visą savanorio dalyvavimo organizacijoje kelią. Klubai ir organizacijos turėtų pereiti nuo taktinių (trumpalaikių) sprendimų prie strateginio, ilgalaikio vertės kūrimo sportininkams, bendruomenėms, savanoriams ir pačioms organizacijoms.
- 2.2.3. Būtina sudaryti sąlygas švietimo institucijų, sporto organizacijų, savanorių asociacijų ir politikos formuotojų bendradarbiavimui, siekiant kurti tinkamas ir tvarias savanorių vadybininkų mokymosi bei kvalifikacijos tobulinimo galimybes.

- 2.2.4. Regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmenimis taikomi sporto savanorių vadybininkų rengimo modeliai gali padėti nustatyti bendrus standartus. Jie gali būti pritaikomi atsižvelgiant į vietos sąlygas, skirtingų sporto šakų, klubų ar renginių poreikius. Tai ypač svarbu reguliariai vykstantiems sporto renginiams ir varžyboms.
- 2.2.5. Europos kompetencijų sistemą turėtų papildyti nacionaliniai ir vietos lygmens įgyvendinimo mechanizmai. Sporto savanorių vadyba priklauso nuo nacionalinės savanoriškos veiklos kultūros, teisinio reguliavimo, finansavimo ir švietimo sistemų bei sporto vadybos tradicijų, todėl Europos standartai turi būti pritaikomi skirtingoms nacionalinėms ir vietos aplinkybėms.

2.3. Europos vertybių puoselėjimas ir apsauga

- 2.3.1. Sporto savanorių vadybininkams tenka svarbus vaidmuo puoselėjant ir saugant Europos vertybes organizacijose. Jie prisideda prie šių vertybių įgyvendinimo rengdami ir taikydami elgesio kodeksus bei kurdami įtraukią ir saugią aplinką.
- 2.3.2. Savanorių grupių dydis, struktūra ir įvairovė lemia, kokios strategijos pasirenkamos ir kaip jos derinamos su žmogaus orumo, laisvė, lygybės užtikrinimo bei kitų vertybių puoselėjimu.
- 2.3.3. Skaidri komunikacija, aiški politika ir įtrauki sprendimų priėmimo praktika yra būtinos siekiant užtikrinti demokratijos ir teisinės valstybės principų laikymąsi sporto organizacijose. Savanorių vadybininkai turi aiškiai suprasti šių principų svarbą.
- 2.3.4. Diskriminacija ir atskirtis gali būti tiesioginės arba netiesioginės. Šie reiškiniai dažnai kyla dėl nusistovėjusių nuostatų ar įtvirtintų praktikų, todėl savanorių vadybininkams turi būti prieinami mokymai, padedantys juos atpažinti, suprasti ir tinkamai įvertinti.
- 2.3.5. Savanorių vadybininkams turi būti suteiktos priemonės ir įgaliojimai ginti žmogaus teises bei puoselėti laisvės ir lygybės principus. Savanoriai dažniau tęsia savo, dažniausiai neatlygintą, veiklą, kai jaučia, kad jų nuomonė yra vertinama, o jų teisės - saugomos.

2.4. Savanorių įsitraukimo ir vertės kūrimo stiprinimas

- 2.4.1. Savanorių energija yra svarbus išteklius, kurį galima strategiškai sutelkti ir paversti ilgalaikiu įsipareigojimu. Tai prisideda tiek prie asmeninio žmonių tobulėjimo, tiek prie organizacijų sėkmės.

- 2.4.2. Sporto savanorių vadybininkai turėtų ieškoti būdų, kaip didinti savanoriškos veiklos teikiamą naudą dalyviams, stiprinti jų motyvaciją, mažinti dalyvavimo kliūtis ir skatinti savanorius ilgiau tęsti veiklą.
- 2.4.3. Sporto savanorių vadybininkai turėtų kurti vertę ir užtikrinti sąžiningą jos paskirstymą visoms su savanoriška veikla susijusioms šalims: organizacijai, savanoriams ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams..
- 2.4.4. Svarbu, kad savanorių vadybininkai, taikydami kokybiškus vadybos procesus, derintų skirtingus savanorių motyvus su organizacijos poreikiais, taikytų individualizuotą, vertės kūrimu grindžiamą pritraukimą ir aiškiai apibrėžtų savanorių vaidmenis.
- 2.4.5. Sporto savanorių vadybininkai turėtų aktyviai įtraukti sporto renginiuose dalyvaujančius verslo partnerius ir rėmėjus, skatindami juos remti savanorių programas dalijantis ištekliais ir įgyvendinant ilgalaikį poveikį kuriančias iniciatyvas. Tai padėtų stiprinti ilgalaikį savanorių įsitraukimą.

2.5. Savanorių pritraukimo strategijos ir įsitraukimas

- 2.5.1. Veiksmingas savanorių pritraukimas priklauso nuo to, ar savanorių vadybininkai supranta skirtingus pritraukimo aspektus ir taiko tinkamai suderintas strategijas, padedančias pritraukti bei išlaikyti savanorius.
- 2.5.2. Tarpsektorinis bendradarbiavimas, pavyzdžiui, su darbdaviais (darbuotojų savanorystės iniciatyvos), yra ypač svarbus pritraukiant savanorius dideliems sporto renginiams.
- 2.5.3. Savanoriams palanki aplinka yra labai svarbi siekiant, kad savanoriai jaustųsi laukiami, įtraukti ir vertinami. Tai tiesiogiai prisideda prie organizacijos misijos įgyvendinimo, todėl savanorių vadybininkai turėtų būti tinkamai parengti tokiai aplinkai kurti.
- 2.5.4. Sporto savanorių vadybininkai turėtų taikyti lanksčias savanorių vadybos strategijas, kad galėtų prisitaikyti prie nuolat kintančios sporto savanorių demografinės sudėties.
- 2.5.5. Sporto savanorių vadybininkai turėtų pasitelkti technologijas kuriant savanorių portalus, galinčius supaprastinti savanorių pritraukimą, atranką ir vadybą, taip pat gerinti veiklos efektyvumą ir savanorių patirtį.
- 2.5.6. Reguliarus grįžtamasis ryšys, vertinimas ir prisitaikymas yra būtini siekiant nuolat tobulinti savanorių vadybos praktiką.

3. UVMIS projekto partneriai rekomenduoja, kad būtų:

3.1. Bendradarbiavimas kuriant ir investuojant į sporto savanorių vadybininkų rengimą

- 3.1.1. Europos suinteresuotosios šalys, tokios kaip švietimo įstaigos, sporto organizacijos ir politikos formuotojai, turėtų bendradarbiauti kuriant, įgyvendinant ir skatinant sertifikuotas sporto savanorių vadybininkų rengimo programas, atitinkančias šio sektoriaus poreikius.
- 3.1.2. Visos suinteresuotosios šalys turėtų investuoti į sistemingą ir struktūruotą sporto savanorių vadybininkų rengimo plėtrą kaip į svarbią Europos sporto ateities investiciją.
- 3.1.3. Turėtų būti sukurtos sporto savanorių vadybininkų kompetencijų, įgytų per neformalųjį ir savaiminį mokymąsi, pripažinimo bei patvirtinimo sistemos, leidžiančios įvertinti ir pripažinti jau turimas kompetencijas.
- 3.1.4. Sporto savanorių vadybininkų kompetencijos turėtų būti integruotos į nacionalines ir Europos kvalifikacijų sistemas, siekiant stiprinti jų pripažinimą ir plėsti sporto savanorių vadybininkų karjeros galimybes.
- 3.1.5. Turėtų būti kuriamos atskiros sertifikavimo programos, suteikiančios praktikuojantiems sporto savanorių vadybininkams prieinamus profesinio tobulėjimo kelius.
- 3.1.6. Organizacijos turėtų teikti prieinamas, įtraukias ir lanksčias mokymosi galimybes savo savanorių vadybininkams, užtikrindamos įvairių socialinių grupių atstovų įtraukimą, taip pat, remdamosi grįžtamuju ryšiu ir kompetencijų vertinimu, reguliariai vertinti mokymo veiksmingumą.
- 3.1.7. Sporto savanorių vadyba turėtų būti pripažįstama kaip savarankiška profesinė sritis, kuriai reikalinga bendra Europos kompetencijų sistema ir pripažįstamos sertifikuotos mokymo programos.

3.2. Strateginė savanorių vadyba ir vertės kūrimas

- 3.2.1. Europos sporto organizacijos stiprina sporto savanorių vadybininkų kompetencijas siekdamos pereiti nuo trumpalaikio ir operatyvaus savanorių įtraukimo prie ilgalaikės, grindžiamos abipuse nauda, vertės kūrimo savanoriams ir organizacijoms.
- 3.2.2. Sporto savanorių vadybininkai supranta, kaip svarbu nuo pat pradžių atsižvelgti į savanorystės veiklą tęstinumo planavimą, numatant aiškius veiksmus po renginio, nuolatinės investicijas ir žinių perdavimo mechanizmus, kurie padėtų užtikrinti ilgalaikę savanorystės naudą bendruomenei.

- 3.2.3. Sporto savanorių vadybininkams turėtų būti suteiktos reikiamos priemonės, parama ir galimybės bendradarbiauti su visais suinteresuotaisiais subjektais, siekiant įveikti savanoriškos veiklos sporto srityje kliūtis (įskaitant finansines, logistines ir informacines), taip pat aktyviai skatinti įtrauktį ir prieinamumą.
- 3.2.4. Europos institucijos, sporto valdymo organizacijos, švietimo teikėjai ir nacionaliniai suinteresuotieji subjektai, bendradarbiaudami tarpusavyje, turėtų kurti Europos sporto savanorių vadybos kompetencijų, mokymo ir pripažinimo sistemą.
- 3.2.5. Europos lygmens požiūris turėtų skatinti nuoseklumą, judumą, abipusį pripažinimą ir dalijimąsi žiniomis visoje Europoje, kartu atsižvelgiant į nacionalines ir vietos aplinkybes bei poreikius.
- 3.2.6. Europos sistemoje turėtų būti aiškiai apibrėžtos pagrindinės sporto savanorių vadybininkų kompetencijų sritys, apimančios strateginį planavimą, savanorių pritraukimą ir atranką, mokymą, įtraukties užtikrinimą, savanorių apsaugą ir gerovę, komunikaciją, konfliktų sprendimą, motyvavimą ir išlaikymą, pripažinimą, duomenų valdymą, veiklos vertinimą bei ilgalaikio veiklos poveikio planavimą.

3.3. Technologijų ir žinių mainų panaudojimas

- 3.3.1. Sporto savanorių vadybos mokymų teikėjai vis dažniau pasitelkia technologijų pažangą, naudodami internetines mokymosi programas ir nuotolinį mokymąsi (dažnai tai vykdoma bendradarbiaujant su pripažintomis švietimo įstaigomis). Tai padeda spręsti geografinių skirtumų ir mokymosi galimybių prieinamumo problemas.
- 3.3.2. Be technologijomis papildyto mokymosi galimybių, sporto savanorių vadybai taip pat reikalingas praktinis ir interaktyvus mokymas. Sporto savanorių vadybininkų rengimas ir kompetencijų tobulinimas galėtų apimti tokias temas ir metodus kaip mentorystė, tarpusavio mokymasis, atvejų analizė, simuliacijų taikymas ir prižiūrima praktika. Tai padėtų užtikrinti aukštos kokybės sporto savanorių vadybininkų rengimą.
- 3.3.3. Reikėtų skatinti tarpvalstybinius žinių mainus tarp šalių, turinčių pažangias sistemas, ir šalių, kuriose sporto savanorių vadybininkų rengimo srityje susiduriama su didesniais iššūkiais. Tai skatintų dalijimąsi gerąja patirtimi ir abipusį mokymąsi sporto savanorių vadybos srityje.

3.4. Tvaraus finansavimo programos

- 3.4.1. Turėtų būti sukurti patikimi ir tvarūs finansavimo mechanizmai, užtikrinantys ilgalaikį sporto savanorių vadybos mokymo sistemos veikimą. Finansavimas neturėtų apsiriboti vien trumpalaikių projektų rėmimu.

3.5. Sporto savanorių vadybininkų įgalinimas

- 3.5.1. Sporto organizacijos ir kitos suinteresuotosios šalys turėtų suteikti sporto savanorių vadybininkams reikiamus išteklius, paramą ir mokymosi galimybes, kad jie galėtų vykdyti savo veiklą vadovaudamiesi Europos vertybėmis.
- 3.5.2. Sporto savanorių vadybininkai turėtų rengti ir aiškiai komunikuoti elgesio kodeksus, veiklos gaires ir procedūras, skirtas žmogaus orumui, laisvei ir lygybei apsaugoti.
- 3.5.3. Sporto savanorių vadybininkams turėtų būti reguliariai organizuojami mokymai ir informuotumo didinimo veiklos, skirtos etiškam elgesiui, teisėms ir atsakomybei stiprinti.

3.6. Įtrauki ir teisinga atranka bei vertinimas

- 3.6.1. Sporto savanorių vadybininkai yra rengiami siekiant užtikrinti, kad savanorių pritraukimo ir vertinimo procesai būtų vieši, skaidrūs ir sąžiningi, taikant aktyvią įvairovės politiką bei, kai įmanoma, naudojant anoniminės atrankos metodus arba įvairios sudėties atrankos komisijas.
- 3.6.2. Sporto renginių organizatoriai užtikrina, kad jų sporto savanorių vadybininkai suprastų ir taikytų įrodymais pagrįstas savanorių pritraukimo ir atrankos strategijas, įskaitant aiškius vaidmenų aprašus, struktūruotus pokalbius ir tikslinį informavimą įvairioms bendruomenėms.
- 3.6.3. Sporto savanorių vadybininkai supranta skaidrių sprendimų priėmimo procesų taikymo svarbą, užtikrinant reguliarius susitikimus, lengvai prieinamą informaciją ir galimybes savanoriams teikti pasiūlymus bei išsakyti savo nuomonę.

3.7. Sporto savanorių apsauga ir pripažinimas

- 3.7.1. Atsakomybė rūpintis savanoriais ir užtikrinti jų gerovę turėtų būti pristatoma kaip viena pagrindinių sporto savanorių vadybininkų mokymo sričių. Vadybininkai turėtų gilintis į tokias temas kaip saugios aplinkos savanoriams

užtikrinimas, teisinė apsauga, psichologinis saugumas, išnaudojimo prevencija, tinkamų komunikacijos kanalų naudojimas bei skundų teikimo ir nagrinėjimo mechanizmų taikymas.

- 3.7.2. Savanorių vadybos mokymuose taip pat turėtų būti pabrėžiama savanorių pripažinimo ir jų įgytų kompetencijų bei mokymosi rezultatų patvirtinimo svarba. Svarbu akcentuoti, kad savanoriškos veiklos pripažinimas turi būti individualizuotas, savalaikis ir prasmingas. Taikant pripažinimo priemones turėtų būti derinami formalūs būdai (pavyzdžiui, pažymėjimai ir rekomendaciniai raštai) su neformaliais būdais (pavyzdžiui, kasdienė padėka ir viešas įvertinimas).

3.8. Poveikio vertinimas

- 3.8.1. Sporto organizacijos ir sporto politikos valdymo institucijos turėtų sukurti bendrus savanorių vadybos praktikų vertinimo rodiklius, apimančius tokias sritis kaip savanorių pritraukimas, išlaikymas, pasitenkinimas veikla, įvairovė ir įtrauktis, savanorių gerovė, organizacijų ir vadybininkų gebėjimai, renginių sėkmė bei poveikis bendruomenei.
- 3.8.2. Sporto savanorių vadybos politikose ir programose turėtų būti numatytos aiškos stebėsenos ir vertinimo sistemos, apimančios sporto savanorių vadybininkų rengimo iniciatyvas, esamas praktikas, sertifikavimo programas, jų veiksmingumo vertinimą ir poveikio nustatymo sritis.
- 3.8.3. Reguliaraus vertinimo metu surinkti duomenys turėtų būti naudojami tobulinant savanorių vadybos standartus, pagrindžiant profesionalių sporto savanorių vadybininkų kuriamą vertę ir skatinant jų profesinį augimą.

4. Išvados ir rekomendacijos

Savanoriška veikla sporto srityje yra vienas didžiausių Europos socialinio pobūdžio išteklių, padedančių užtikrinti sporto sektoriaus sėkmę, tvarumą ir įtrauktį visais lygmenimis. Siekdami spręsti esamus iššūkius ir pasinaudoti ateities galimybėmis, UVMIS projekto partneriai rekomenduoja koordinuotai plėtoti ir stiprinti sporto savanorių vadybininkų kompetencijas, pripažinimą ir profesionalizavimą visoje Europoje. Bendradarbiavimas Europos lygmeniu suteiktų išskirtinę galimybę skatinti tarpvalstybinį dalijimąsi žiniomis, taikyti bendras vadybos kompetencijų ir kokybės užtikrinimo sistemas, taip pat stiprinti abipusį gebėjimų ir sertifikatų pripažinimą. Tai padėtų mažinti skirtumus tarp ES valstybių narių sporto savanorių vadybininkų rengimo ir kompetencijų ugdymo sistemų. Europos suinteresuotosios šalys gali stiprinti savanorių indėliu grindžiamą sportą ir puoselėti Europos vertybes, investuodamos į sporto savanorių vadybininkų rengimą, kompetencijų

ugdymą ir pripažinimą. Tai padėtų gerinti savanorių patirtį vykdant neatlygintą veiklą bei kurti atsparesnę, įtraukesnę ir tvaresnę sporto ekosistemą. Šių rekomendacijų įgyvendinimas sustiprintų suinteresuotų šalių indėlį į [Europos įgūdžių darbotvarkės](#), ES darbo plano sporto srityje ir [Europos švietimo erdvės](#) tikslų įgyvendinimą.

Daugiau informacijos:

- [„Sporto savanorių vadovų kvalifikacijos kėlimas“ \(UVMIS\) pažangiosios praktikos ataskaita.](#)
- [Sporto savanorystės, solidarumo ir Europos vertybių vadovas.](#)
- [Vadovas apie sporto savanorių vadybininkų vaidmenį puoselėjant įtraukiają savanorystę bei kultūriškai jautrų įsitraukimą į sportą.](#)
- [Savanorių vadybos sporto renginiuose vadovas.](#)
- [Europos sporto savanorių vadybininkų etikos kodeksas.](#)
- Kursų aprašymo vadovas, kursų programa ir vertinimo planas.

ES parėmė šių politikos rekomendacijų rengimą. Šioje ataskaitoje pateikiami siūlymai perteikia tik autorių požiūrius ir nebūtinai atspindi ES ar Europos švietimo ir kultūros vykdomosios įstaigos (EACEA) nuostatas. Nei Europos Sąjunga, nei EACEA nėra atsakinga už pateiktas rekomendacijas.